

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **M. J.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 5. 2023, č. j. PK-DSH/3739/23, v řízení o námitce podjatosti soudkyně Krajského soudu v Plzni Mgr. Jaroslavy Křivánkové, ve věci vedené u označeného soudu pod sp. zn. 33 A 9/2023,

t a k t o :

Soudkyně Krajského soudu v Plzni Mgr. Jaroslava Křivánková **není** vyloučena z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 33 A 9/2023.

O d ů v o d n ě n í :

[1] V řízení vedeném u Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 33 A 9/2023 žalobce v podání ze dne 30. 7. 2023 namítl podjatost soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové s odůvodněním, že v bodě 12 usnesení ze dne 4. 7. 2023, č. j. 33 A 9/2023-21 (dále jen „usnesení ze dne 4. 7. 2023“), kterým zamítla žalobcův návrh na přiznání odkladného účinku žalobě, „předjímala rozsudek“. Shodně s žalovaným zde totiž uvedla, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost vozidlem registrační značky X a vystavil tak svým jednáním v nebezpečí ostatní účastníky dopravního provozu.

[2] Soudkyně, již byla věc podle rozvrhu práce krajského soudu přidělena k projednání a rozhodnutí, se k námitce podjatosti vyjádřila tak, že k účastníkům řízení ani k projednávané věci nemá žádný vztah. Dále dodala, že z obsahu námítky je zjevné, že žalobce její podjatost spatřuje výlučně v odůvodnění usnesení ze dne 4. 7. 2023. Námitku podjatosti považuje za nedůvodnou.

[3] Záruka rozhodování věci nezávislými a nestrannými soudci patří mezi součásti práva na spravedlivý proces ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a nestrannost soudce je rovněž jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát podle čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky.

[4] Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení,

účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii nestrannosti je však třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, *jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný; vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci je tudíž možné jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16). Soudní řád správní proto také v § 8 odst. 5 vyžaduje, aby námitka podjatosti byla odůvodněna a aby byly uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je podjatost dovozována.

[7] Jak již uvedeno, v projednávané věci žalobce namítá, že podjatost soudkyně spatřuje v důvodech, které soudkyně uvedla v usnesení ze dne 4. 7. 2023, konkrétně v odstavci 12 jeho odůvodnění, v němž podle žalobce předjímá konečné rozhodnutí ve věci („rozsudek“), neboť zde uvádí shodné skutečnosti stran přestupku, jehož spáchání je žalobci kladeno za vinu, jako žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí ze dne 18. 5. 2023, č. j. PK-DSH/3739/23.

[8] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že z výše citovaného § 8 odst. 1 s. ř. s. vyplývá, že okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení, nejsou (samy o sobě) důvodem k jeho vyloučení z projednání a rozhodnutí věci. Jinými slovy, Nejvyšší správní soud v řízení o námitce podjatosti nepřezkoumává věcnou správnost procesního postupu soudce v řízení; to potvrzuje též ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení ze dne 18. 6. 2003, č. j. Nao 25/2003-47, publ. pod č. 282/2004 Sb. NSS).

[9] I přesto mohou nastat jisté specifické skutečnosti, např. forma jednání a způsob vystupování soudce či celkový průběh ústního jednání, které mohou být pro posouzení námítky podjatosti důležité. Na jejich základě si totiž soud může učinit náhled na vnější stránku nestrannosti, tj. posoudit, zda v projednávané věci existují objektivní okolnosti, které by mohly vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má určitý, nikoliv nezaujatý, vztah k věci, účastníkům nebo jejich zástupcům ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s. (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2018, č. j. Nao 164/2018-83). V nyní

pokračování

projednávané věci však žalobce takové skutečnosti netvrdil a Nejvyšší správní soud žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možné dovozovat objektivní pochybnosti o nepodjatosti jmenované soudkyně, neshledal.

[10] Nad rámec nezbytného Nejvyšší správní soud k vlastnímu obsahu námitky podjatosti uvádí, že soudkyně v žalobcem zmiňovaném odstavci 12 usnesení ze dne 4. 7. 2023 uvedla, že žalobce nesplnil podmínku pro přiznání odkladného účinku žaloby spočívající v tom, že přiznání odkladného účinku žalobě nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Tuto svoji úvahu dále rozvedla vymezením, v čem v dané věci tento důležitý veřejný zájem spočívá. Skutečnost, že soudkyně v této části odůvodnění předmětného usnesení poukázala na konkrétní skutkové okolnosti případu (zejména na překročení nejvyšší dovolené rychlosti vozidlem) pak neznamená, že by tím předjímalá výsledek soudního řízení. Nutno totiž upozornit na to, že v usnesení ze dne 4. 7. 2023 soudkyně také uvedla, že žalobce žádné skutečnosti podporující jeho návrh na přiznání odkladného účinku netvrdil ani neprokazoval. Z uvedeného důvodu tudíž vycházela při rozhodování o uvedeném návrhu z obsahu žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného (na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné dokud není zrušeno). V tomto postupu podjatost soudkyně spatřovat nelze.

[11] Žalobcovo tvrzení o podjatosti soudkyně krajského soudu Mgr. Jaroslavy Křivánkové pro její postup v řízení (spočívající v důvodech uvedených v usnesení ze dne 4. 7. 2023 o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě) tudíž nemůže založit důvod pro pochybnosti o její nepodjatosti.

[12] S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že v posuzovaném případě nejsou naplněny podmínky pro to, aby jmenovaná soudkyně byla vyloučena z projednání a rozhodnutí věci vedené u krajského soudu pod sp. zn. 33 A 9/2023. Rozhodl proto tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2023

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu